

Sygnatura akt: XI GC 701/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2019 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.**

przeciwko (...) (...) **spółka akcyjna w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.617 (jeden tysiąc sześćset siedemnaście) złotych i 45 (czterdzieści pięć) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 marca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zwraca powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 97 (dziewięćdziesiąt siedem) złotych i 4 (cztery) grosze tytułem nadpłaconej zaliczki;
4. zwraca pozwanemu od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 797 (siedemset dziewięćdziesiąt siedem) złotych i 4 (cztery) grosze tytułem nadpłaconej zaliczki;
5. stwierdza, że koszty postępowania znoszą się wzajemnie.

Sygnatura akt: XI GC 701/18

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 marca 2018 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. wniosła przeciwko (...) (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 3173,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 31 marca 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, powódka wskazała, iż dnia 18 października 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) nr rej. (...) należący do M. G.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) (...) spółką akcyjną w W..

Poszkodowany dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne. W związku z niemożnością korzystania przez poszkodowanego z

pojazdu, dnia 14 listopada 2017 r. poszkodowany zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego na czas trwania naprawy, nie dłużej jednakże niż 30 dni. Z tytułu najmu pojazdu zastępczego, powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego dnia 30 listopada 2017 r. fakturę VAT na kwotę 3653,10 zł brutto tytułem najmu przez okres 11 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 332,10 zł brutto/doba. Również dnia 14 listopada 2017 r. poszkodowany zawarła z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której przelał na rzecz powódki wierzytelność przysługującą mu w stosunku do (...) (...) w W. z tytułu szkody z dnia 18 października 2017 r.

Powódka dokonała zgłoszenia roszczenia ubezpieczycielowi sprawcy, który przyznał powódce odszkodowanie tytułem najmu pojazdu zastępczego w kwocie 479,70 zł. Mimo skierowanego do ubezpieczyciela sprawcy szkody wezwania do zapłaty, ubezpieczyciel odmówił wypłaty dalszego odszkodowania, podtrzymując dotychczasową decyzję.

Nakazem zapłaty z dnia 9 kwietnia 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie (...) (...) spółka akcyjna w W. wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwane towarzystwo ubezpieczeń zakwestionowało zasadność najmu pojazdu zastępczego, podnosząc iż po zdarzeniu pojazd był jezdny, zaś na skutek zdarzenia doznał jedynie kosmetycznych uszkodzeń, które w kalkulacji naprawy oceniono na 4,8 godziny pracy, wobec czego 1 dzień roboczy był wystarczający do przeprowadzenia naprawy, zaś okres najmu został znacznie wydłużony. Nadto pozwany zakwestionował dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego, podnosząc iż stawka najmu została zawyżona, zaś poszkodowany wynajął pojazd niższej kategorii niż uszkodzony, co nie uzasadnia zastosowania stawki najmu dla pojazdów wyższej klasy. Finalnie pozwany podniósł, iż w toku likwidacji szkody, zaproponował poszkodowanemu zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego przy dobowej stawce najmu wynoszącej 159,90 zł netto/doba, z czego poszkodowany nie skorzystał, przyczyniając się tym samym do zwiększenia rozmiaru szkody.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 18 października 2017 r. w Ś. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) nr rej. (...) należący do M. G.. Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z (...) (...) spółką akcyjną w W..

Bezsporne, nadto dowód:

- dokumentacja fotograficzna k. 59-61;
- oświadczenie sprawcy k. 16v.-17;
- zeznania świadka M. G. k. 94-95;

Poszkodowany dnia 20 października 2017 r. dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne.

Pozwany w momencie zgłoszenia szkody poinformował poszkodowanego o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego przy stawkach akceptowalnych przez ubezpieczyciela do wysokości stawek wskazanych w wiadomości e-mail którą miał otrzymać poszkodowany.

Dowód:

- telefoniczne zgłoszenie szkody k. 67;

- kalkulacja naprawy z dnia 27 października 2017 r. k. 19v.-21;
- zeznania świadka M. G. k. 94-95;

Dnia 14 listopada 2017 r. poszkodowany przekazał uszkodzony pojazd do (...) spółka jawna w W..

Tego samego dnia poszkodowany zawarł z I. spółką z ograniczoną w Ś. umowę najmu pojazdu zastępczego marki A. (...) nr rej. (...) na okres trwania naprawy, nie dłużej jednakże niż 30 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 270 zł netto. Nadto poszkodowany oświadczył, iż wynajęty pojazd jest mu niezbędny w celu dojazdów do pracy i w sprawach osobistych.

Również dnia 14 listopada 2017 r. poszkodowany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności na podstawie której przelał na rzecz powódki wierzytelność przysługująca mu z tytułu zdarzenia z dnia 18 października 2017 r. w stosunku do (...) (...) w W..

Dnia 16 listopada 2017 r. warsztat naprawczy złożył zamówienie na części wymagające wymiany tj. zderzak, zaś dnia 22 listopada 2017 r. sporządzono dokument wydania części w postaci zestawu elementów mocujących zderzak, spojlera oraz zderzaka.

Dowód:

- historia naprawy pojazdu k. 13;
- umowa najmu z dnia 14 listopada 2017 r. k. 13v-14;
- umowa cesji z dnia 14 listopada 2017 r. k. 13;
- oświadczenia z dnia 14 listopada 2017 r. k. 15v-16;
- protokół zdawczo odbiorczy k. 12v.;
- kalkulacja naprawy z dnia 14 listopada 2017 r. k. 23-25;
- zamówienie z dnia 16 listopada 2017 r. k. 26;
- dokument wydania k. 26v.;
- zeznania świadka M. G. k. 94-95;

Dnia 24 listopada 2017 r. zakończono naprawę pojazdu poszkodowanego i wydano naprawiony pojazd poszkodowanemu.

Tego samego dnia poszkodowany oświadczył, iż najem pojazdu zastępczego trwał łącznie 11 dni, zaś ostateczna wysokość czynszu najmu wynosi 3653,10 zł brutto.

Dowód:

- historia naprawy pojazdu k. 13;
- protokół zdawczo odbiorczy k. 12v.;
- oświadczenie z dnia 24 listopada 2017 r. k. 12;
- zeznania świadka M. G. k. 94-95;

Dnia 30 listopada 2017 r. powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 3653,10 zł brutto, tytułem najmu pojazdu zastępczego marki A. (...) nr rej. (...), przez okres 11 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 332,10 zł brutto.

Pismem z dnia 30 listopada 2017 r. powódka wezwała ubezpieczyciela sprawcy szkody do zapłaty kwoty wynikającej z faktury VAT.

Dowód:

- faktura VAT z dnia 30 listopada 2017 r. k. 11v.;
- pismo z dnia 30 listopada 2017 r. k. 11;

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody uznał swoją odpowiedzialność tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego co do zasady i wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 479,90 zł, uznając za uzasadniony okres najmu wynoszący 3 dni, przy zweryfikowanej dobowej stawce najmu do kwoty 130 zł netto (159,90 zł brutto).

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 14 grudnia 2017 r. k. 52-53;

Pismem z dnia 30 stycznia 2018 r. powódka wezwała ubezpieczyciela sprawcy szkody co do zapłaty dalszej części odszkodowania w kwocie 3173,40 zł w terminie 7 dni.

Dowód:

- pismo z dnia 30 stycznia 2018 r. k. 28;
- wydruk cenników k. 29-32, 64-66;

Uszkodzenia powstałe po zdarzeniu drogowym z dnia 18 października 2017 r. w żaden sposób nie ograniczały możliwości dalszej eksploatacji pojazdu poszkodowanego.

Uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego trwał od początku naprawy i wynajmu, czyli od wtorku, dnia 14 listopada 2017 r. do piątku dnia 24 listopada 2017 r. kiedy to pojazd powinien zostać odebrany przez poszkodowanego, łącznie 11 dni kalendarzowych.

Stawki za wynajem pojazdu marki A. (...) lub jego odpowiednika (np. V. (...), S. (...), R. (...), C. (...), O. (...)), z limitem kilometrów dziennego przebiegu, z pełnym ubezpieczeniem OC/AC/NW, z wykupionym udziałem własnym w 2017 roku zawierały się w przedziale 190-224 zł netto/doba, średnio 204 zł netto/doba.

Stawka użyta przez powódkę w umowie najmu i fakturze za wynajem pojazdu zastępczego poszkodowanemu wynosząca 332,10 zł brutto, czyli 270 zł netto była wyraźnie wyższa od stawek stosowanych ówczesnie na rynku lokalnym przy wynajmach pojazdów segmentu (...).

Najem pojazdów z segmentu C w przedziale 5-15 dni, w opcji w jakiej poszkodowany wynajął pojazd zawierał się w przedziale 115-220 zł netto/doba, średnio 155 zł netto/doba. Biorąc to pod uwagę, stawka zastosowana przez powódkę w wysokości 270 zł netto przewyższała stawkę najwyższą o około 35 % a średnią o około 70%, wobec czego stawkę uznać należało za znacznie zawyżoną.

Dowód:

- opinia biegłego sadowego W. S. k. 100-110, 131;

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części (50%).

Niespornym jest, iż sprawcę szkody i pozwanego łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodna z treścią przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Przepis art. 4 powyższej ustawy wskazuje, iż ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy w obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art. 22 ust 1 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W niniejszej sprawie powódka dochodziła kwoty odszkodowania tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, pomniejszonych o kwotę dotychczas wypłaconego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie pozwany nie kwestionował okoliczności, iż co do zasady obciąża go odpowiedzialność z tytułu kosztów likwidacji szkody oraz zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Kwestionowana natomiast była długość najmu oraz stawka, zastosowana do jego rozliczenia.

Co do uzasadnionego czasu naprawy, Sąd oparł się na opinii biegłego, którą biegły podtrzymał na rozprawie w dniu 25 lutego 2019 r. oraz zeznaniach świadka M. G.. Sąd za biegłym przyjął, iż uzasadniony czas naprawy w świetle rozpoznawanej sprawy wynosił 11 dni. Nie znalazł uzasadnienia zarzut pozwanej jakoby warsztat naprawczy miał przygotować i zgromadzić części przed wstawieniem pojazdu do warsztaty, albowiem warsztaty naprawcze jak wskazał biegły nie mają takiej praktyki z uwag na ryzyko wykrycia dalszych uszkodzeń w toku naprawy jak również brak pewności co do tego czy pojazd zostanie faktycznie odstawiony przez poszkodowanego oraz że jego stan od momentu dokonania oględzin nie ulegnie zmianie.

Natomiast w zakresie uzasadnionej stawki najmu, biegły na rozprawie w dniu 25 lutego 2019 r. w odpowiedzi na zarzuty stron, wskazał, iż poszkodowany wynajął pojazd klasy niższej, niż pojazd uszkodzony tj. klasy C dobrowolnie. Wobec czego koszt najmu winien odpowiadać stawkom dla pojazdu faktycznie wynajętego a nie pojazdu uszkodzonego. Mając powyższe na uwadze biegły wskazał, iż średnia dobowo stawna najmu pojazdu odpowiadającego klasie pojazdowi wynajętemu wynosiła 155 zł netto, wobec czego zastosowana przez powódkę stawka najmu była stawką znacznie zawyżoną, przewyższającą stawkę najwyższą (220 zł netto) o 35% zaś stawkę średnio o 70 %.

W judykaturze utrwalony jest pogląd, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (por. uchwała SN z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03 i wskazane w jej uzasadnieniu orzecznictwo), zaś poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania warsztatów oferujących najniższe ceny prac naprawczych. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy poszkodowanemu zarzucić można naruszenie wynikającego z art. 354 § 2 k.c. obowiązku współpracy z dłużnikiem, lub działanie sprzeczne z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym poszkodowany jest zobowiązany zapobieżeniu zwiększenia się szkody, a więc sytuacja, w której poszkodowany

świadomie lub przez niedbalstwo wybrał zakład oferujący usługi w zawyżonych cenach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2002 r., I CKN 1466/99).

Dla ustaleń w tej kwestii również kluczowe znaczenia miała sporządzona przez biegłego opinia, w której biegły wskazał, iż średnia dobowa stawka najmu pojazdu zastępczego klasy C w opcji z limitem kilometrów, która to opcja odpowiadała łączącej strony umowie najmu wynosiła 155 zł netto/doba, a zastosowana przez powódkę dobową stawka najmu w wysokości 270 zł netto/doba nie mieściła się w przedziale stawek rynkowych, wynoszących od 115-220 zł netto. Wynajęcie pojazdu za taką stawkę to naruszenie obowiązku minimalizacji szkody.

Z tego względu Sąd przyjął, że najem winien być rozliczony wg stawki wskazanej przez biegłego w wysokości brutto 190,65 zł (155 zł netto), jako średnia stawka stosowana ówczasie na rynku lokalnym.

Mając powyższe na uwadze za ekonomicznie uzasadniony koszt najmu pojazdu zastępczego należy uznać iloczyn uzasadnionego czasu naprawy (11 dni) i wskazanej wyżej stawki – 155 zł netto, co daje 2097,15 zł brutto. Kwota zapłacona przez pozwaną to 479,70 zł, do zapłaty na rzecz powódki pozostała zatem kwota 1617,45 zł.

Roszczenie powódki w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 i 2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu, jako że powód żądał odsetek od dnia wniesienia pozwu, a więc daty późniejszej niż upływ 14 dni od zgłoszenia roszczenia z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

W pkt 3 i 4 Sąd nakazał zwrócić stronom od Skarbu Państwa- Sąd Rejonowy- S. Centrum w S. niespożytkowane koszty w sprawie. Strona powodowa uściła zaliczkę poczet dowodu z opinii biegłego w kwocie 800 zł, zaś strona pozwana 1500 zł. Koszty poniesione przez strony, podzielono stosunkowo do wyniku procesu. Koszt sporządzenia opinii wyniósł 865,92 zł z czego 50% daje kwotę 432,96 zł zaś koszt stawienia świadka wyniósł 540 zł z czego 50% daje kwotę 270 zł, zatem stronie powodowej do zwrotu pozostaje kwota 97,04 zł (800- 432,96-270), natomiast stronie pozwanej do zwrotu pozostaje kwota 797,04 zł (1500- 432,96- 270).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 100 k.p.c. Ponieważ powódka wygrała sprawę w 50 % a przegrała w 50%. Na koszty poniesione przez powódkę składa się opłata od pozwu 159 złotych, od pełnomocnictwa 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika 900 złotych oraz koszt sporządzenia opinii w kwocie 432,96 złotych z czego 50 % daje kwotę 754,48 złotych. Koszty poniesione przez pozwaną to opłata od pełnomocnictwa 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika 900 złotych oraz koszt sporządzenia opinii w kwocie 432,96 złotych, z czego 50 % daje kwotę 674,96 złotych, zaś 1219,11 złotych – 431,37 złotych, co daje kwotę 787,74 złotych, jednak przy uwzględnieniu poniesionych przez strony kosztów, rozliczenie kosztów procesu w oparciu o procentowy wynik procesu prowadziłoby w ocenie Sądu do orzeczenia o kosztach z pokrzywdzeniem powoda.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)